

jej leskem, který jiným úřadům chybí. Odtud roste také jeho autorita. Nepodceňuji nijak významu jiných úřadů pro stát, ale formuloval bych tu věc asi takto: Naše úřady úřadují zpravidla mylně, výjimečně správně. Soudy zpravidla správně, výjimečně mylně.«

Advokátní řád ve svém § 9 ukládá advokátům povinnost zastupovati stranu podle zákona a zájmy její zastupovati proti každému s horlivostí, věrností a svědomitostí. Zdá se, že v posledních letech někteří advokáti nejsou si dosti vědomi této povinnosti. Nedávno žaloval advokát stranu, aby mu zaplatila 1000 Kč, jež musil zaplatiti jako trest pro svévoli za stížnost k nejv. správnímu soudu, a odůvodňoval to tím, že strana si přála, aby stížnost byla podána, a slíbila mu nahraditi trest pro svévoli, jenž by mu byl snad uložen. A v rozh. nejv. s. č. 10.168 zase čteme cosi podobného: advokát vymáhal žalobou na straně náhradu nákladů za procesní úkony příčící se civil. řádu soudnímu a zase to odůvodňoval tím, že mu dala strana k nim příkaz. Tito advokáti snižují sami svoje povolání, považující se jen za nástroje strany, kdežto mají býti jejími odbornými a svědomitými rádci.

Sté narozeniny Josefa Hlávky, zakladatele České akademie věd a umění byly oslaveny dne 14. února t. r. v Pantheonu Národního musea. Vděčně bylo připomenuto veřejnosti, zejména mladším generacím, neobyčejně záslužné a veliké dílo tohoto podnikavého a obětavého technika, jenž bohaté výtěžky své neúnavné práce věnoval cele svému národu. Česká akademie, Národohospodářský ústav, Studentské koleje a Nadání Josefa, Marie a Zdenky Hlávkových jsou nezníitelné pomníky, jež budou vždy udržovati památku jeho jména a vzbuzovati vděčnost. V oslavných vzpomínkách, věnovaných tomuto prvému opravdovému mecenáši českého národa, zazníval jen jeden zahořklý stesk, že totiž Hlávka nenalezl v dobách poválečných, kdy zmnožily se řady milionářů, dosud ani jednoho následovníka.

Chyba ve vydání Obecného zákoníka občanského. Byli jsme upozorněni na následující chybu v § 1174 vydání Roučkova. Poslední věta, 1. odst. § 1174 o. z. o. tam zní: »Bylo-li však něco, aby se zabránilo činu nedovolenému, dáno tomu, kdo chtěl se tohoto činu dopustiti, **n e l z e** žádati za vrácení«. Německý text však zní: »Ist aber etwas zur Verhinderung einer unerlaubten Handlung demjenigen, der diese Handlung begehen wollte, gegeben worden, so **f i n d e t** die Zurückforderung **s t a t t**.« Také by se doporučovalo upozorniti zřetelně na to, že § 375 slova »a prokáže to« pozbyla předpisy civ. ř. s. významu (Tilsch, Einfluß der Z. P. G., str. 95).

Program třetího mezinárodního sjezdu pro právo trestní, který bude konán roku 1932 v Palermu, byl určen na schůzi ředitelské rady Mezinárodní společnosti pro trestní právo, pořádající tento sjezd, jež se konala 10. ledna t. r. v Paříži, takto:

1. Pro které delikty bylo by připustiti princip universality?
2. Čestná porota a urážky na cti.